

บทคัดย่อ

การวิจัยประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม พุทธศักราช 2539 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร 2) ประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) ประเมินกระบวนการของหลักสูตร 4) ประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารหลักสูตร จำนวน 1 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 6 คน นักศึกษา จำนวน 100 คน ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 42 คน ผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 22 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร แบบสอบถาม จำนวน 4 ฉบับ สำหรับอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้โปรแกรม SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการประเมินหลักสูตรพบว่า

ด้านการประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้พบว่าความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/ปรัชญา/วิสัยทัศน์ของคณะ ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชาอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้ ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง การปรับปรุงหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยและการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง โดยตัวบ่งชี้ด้านนักศึกษาและด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอาจารย์อยู่ในระดับมาก

ด้านกระบวนการของหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก โดยตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ด้านการสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยตัวบ่งชี้ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย

Abstract

This evaluation of the Bachelor of Arts Program in Social Development Curriculum of the year 1996 had 4 purposes: 1) to evaluate the context of the program and to analyze the program; 2) to evaluate the input factors of the program; 3) to evaluate the program procedure; and 4) to evaluate the program results. Both quantitative and qualitative research methodologies were used. The research subjects were 1 program administrator, 6 instructors, 100 students, 42 graduates, 22 employers of graduates, and 3 experts. Research instruments included experts' evaluation forms for the program's context and program analysis, an interview form for the program administrator; 4 questionnaires for the instructors, students, graduates, and the graduates' employers. SPSS program was used for quantitative data analysis while frequency and percentage were used for statistics. Content analysis was used for qualitative data.

The findings were as follows :

Regarding program context evaluation and program analysis, the overall appropriateness was at the moderate level. Considered by items, the program was rated as follows: the appropriateness of objectives and information about the program was at the highest level; the relationships between the program and the university's visions, between the program and the visions of the faculty, between the program and the needs of the country, as well as between the objectives, structure, and content of the program and courses were at high level; The relationship between the program and the needs of the Southern communities as well as the updates of the program and its content were at the moderate level. The appropriateness of the program revision was at the low level while that of the program evaluation was at the lowest level.

Regarding input factors, their overall appropriateness and efficiency were at the moderate level. Considered by items, those of students and learning facilitators were at the moderate level while those of instructors were at the high level.

Regarding the program procedure, the overall appropriateness and efficiency were at the high level. Considered by items, the selection of students; the recruitment, evaluation, and development of instructors were at the highest level. The instruction was at a high level while the program administration was at the low level.

Regarding the program results, the overall efficiency was at the moderate level. Considered by items, the graduates and the academic services for development was at the high level. However, the creation of body of knowledge and academic excellence was at the low level.